

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 541/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť T. V., B., zastúpeného spoločnosťou F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta Mgr. F. P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie vyrozumením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky k oznámeniu č. k. XV/2 Gn 288/12-4 z 2. augusta 2012 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. V. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola faxom 9. októbra 2012 a poštou 12. októbra 20125 doručená sťažnosť T. V., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného spoločnosťou F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom

advokáta Mgr. F. P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) vyrozmúnením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. XV/2 Gn 288/12-4 z 2. augusta 2012 (ďalej len „vyrozmúnenie z 2. augusta 2012“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 11. júla 2012 podal generálnej prokuratúre oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich, že počas vyšetrovania vedeného vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Starej Ľubovni (ďalej len „vyšetrovateľ“ a „OR PZ Stará Ľubovňa“) pod sp. zn.: ČVS: ORP-1207KP-SL-2011, ktorý bol dozorovaný Okresnou prokuratúrou Stará Ľubovňa (ďalej len „okresná prokuratúra“), došlo k spáchaniu trestného činu (ďalej len „trestné oznámenie“).

Podstata skutočností oznamovaných sťažovateľom v jeho trestnom oznámení spočívala v tom, že nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vo veci vedenej OR PZ Stará Ľubovňa sp. zn.: ČVS: ORP-120/KP-SL-2011 došlo k zmareniu zabezpečenia a vykonania dôkazov majúcich priamy súvis s obvineniami, ktoré sú proti sťažovateľovi vznesené. Proti sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Sťažovateľ spáchanie uvedených skutkov popiera a už v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia požiadal, aby vyšetrovateľ OR PZ Stará Ľubovňa zabezpečil od mobilného operátora každého z obvinených zvlášť kompletný CDR záznam s lokalizačnými údajmi vzťahujúcimi sa na miesta, z ktorých sa mobilné telefóny obvinených pripájali do mobilnej siete a prípadne aj boli uskutočnené jednotlivé hovory, a tieto následne porovnal s výpoveďami svedkov a poškodených. Návrh na vykonanie

uvedených dôkazov bol orgánom činným v trestnom konaní doručený už v októbri 2011, avšak k ich obstaraniu pristúpili až v marci 2012 (telekomunikačným operátorom bol príkaz súdu doručený až v apríli 2012). Na príkaz súdu odpovedali všetci dotknutí telekomunikační operátori (Slovak Telekom, a. s., Orange Slovensko, a. s., aj Telefónika Slovakia, a. s.), že požadované údaje sú povinní uchovávať len 12 mesiacov, a potom sú zo zákona povinní tieto údaje zlikvidovať. Orgány činné v trestnom konaní k zabezpečeniu navrhnutých dôkazov pristúpili až po uplynutí 6 mesiacov, čoho dôsledkom došlo k zmareniu ich obstarania.

Okrem vydierania je sťažovateľ obvinený aj za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť užívaním motorového vozidla... (ďalej len „motorové vozidlo“). Predmetné vozidlo vyšetrovateľ 25. októbra 2011 o 13.30 h vrátil v súlade s uznesením o vrátení veci sp. zn. ČVS: ORP-120/KP-SL-2011 z 8. júla 2011. Z obsahu uvedeného spisu vyplýva, že vyšetrovateľ pri vrátení motorového vozidla nezisťoval jeho identifikačné znaky, ba dokonca ani len neskontroloval jeho VIN číslo. K vydaniu motorového vozidla došlo len na základe dokladov, ktoré sa v ňom našli a boli písané v maďarskom jazyku, a to napriek tomu, že vyšetrovateľ OR PZ Stará Ľubovňa tento jazyk neovládal a nájdené doklady si nenechal preložiť.

Obhajca sťažovateľa po vydaní motorového vozidla zistil, že znalecký posudok Ing. J. P. (ďalej len „znalec“) č. 40/2011 neobsahoval VIN číslo vozidla. Pri následnom výsluchu znalca 22. februára 2012 bolo potvrdené, že uvedený znalecký posudok bol vypracovaný len na základe fotodokumentácie z vyšetrovacieho spisu bez toho, aby bola osobne vykonaná obhliadka motorového vozidla. Znalec taktiež potvrdil, že pri získaní informácií o počte držiteľov motorového vozidla, riadnom stotožnení motorového vozidla, jeho pristavení na kontrolu originality a premeraní na vyrovnávacej stoličici by bolo možné doplniť znalecký posudok a hodnota motorového vozidla by mohla byť nižšia ako 2 655 €.

Skutočnosť, že orgánmi činnými v trestnom konaní neboli zisťované identifikačné znaky motorového vozidla, bola potvrdená aj výpoveďou svedka Mgr. J. O., ktorý bol v tom

čase vyšetrovateľom OR PZ Stará Ľubovňa a ktorý motorové vozidlo zaistil a ohliadol, avšak nebol odborne spôsobilý na preskúmanie jeho identifikácie, následne bolo motorové vozidlo vrátené s príslušenstvom už novým vyšetrovateľom. Doplnenie dokazovania predmetným smerom už v súčasnosti nie je možné, lebo motorové vozidlo nikdy nebolo pred jeho vrátením individuálne identifikované. Z uvedeného vyplýva, že súhlas s trestným stíhaním sťažovateľa za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona je nezákonný, lebo nie je preukázané, že poškodený svedok, ktorý tento súhlas dal, bol vlastníkom uvedeného motorového vozidla.

Uvedeným postupom orgánov činných v trestnom konaní bolo podľa sťažovateľa zmarené vykonanie ďalšieho dokazovanie, ktoré *„by preukázalo skutočnosti svedčiace v prospech obvineného sťažovateľa“*, a tým došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces. Orgány činné v trestnom konaní v predmetnom konaní preskúmavali len dôkazy *„na preukázanie viny obvineného a všetky pochybnosti a rozpory vo vyšetrovaní ignorovali“*.

Za porušenie sťažovateľom označených práv zodpovedá generálna prokuratúra, ktorá ako nadriadený orgán okresnej prokuratúry zanedbala vykonávanie dozoru v predmetnom konaní v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

Generálna prokuratúra vo vyznutení z 2. augusta 2012, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 9. augusta 2012, uviedla, že podanie sťažovateľa vyhodnotila ako súčasť jeho obhajoby, a pretože podľa jej zistenia došlo 3. júla 2012 v predmetnej veci k podaniu obžaloby na Okresnom súde Stará Ľubovňa, zákonnosť prípravného konania, ako aj dôvodnosť podanej obžaloby bude preskúmaná týmto súdom. Z uvedeného vyplýva, že generálna prokuratúra nepovažuje argumentáciu sťažovateľa za opodstatnenú a je *„plne rozhodnutá vystaviť sťažovateľa nespravodlivému súdnemu konaniu, keď zmarila dôkazy svedčiace v prospech sťažovateľa, ale trvá naďalej na podanej obžalobe“*.

Z obsahu tohto podania je jednoznačné, že generálna prokuratúra je rozhodnutá podrobiť sťažovateľa nezákonnému a nespravodlivému súdnemu konaniu, keďže orgány

činné v trestnom konaní zmarili zabezpečenie a vykonanie dôkazov svedčiacich v prospech sťažovateľa. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v jeho prípade nedošlo k dodržaniu základnej zásady trestného konania ustanovenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, čoho následkom už *„nie je možné závadný stav napraviť a trvanie na podanej obžalobe predstavuje pokračovanie v porušovaní základných práv sťažovateľa“*.

Podľa sťažovateľa generálna prokuratúra nevykonala *„kroky na nápravu a pokračuje v neústavnom a nezákonnom trestnom konaní“* a ponecháva nápravu zjavného porušenia základných práv sťažovateľa na súd. Keďže generálna prokuratúra trvá na podanej obžalobe, sťažovateľ bude vystavený nezákonnému a nespravodlivému súdnemu konaniu, hoci v uvedenej veci na základe asperačnej zásady hrozí sťažovateľovi v prípade uznania jeho viny trest odňatia slobody v sadzbe od 8 rokov a 8 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiacov.

S ohľadom na uvedené sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že vyrozumením generálnej prokuratúry z 2. augusta 2012 a jemu predchádzajúcim postupom došlo k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie pred nestranným súdom podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 ods. 2 charty, prikáže generálnej prokuratúre znovu konať a rozhodnúť v predmetnej veci bez zbytočných prietahov tak, aby sa nepokračovalo v nezákonnom a neústavnom trestnom stíhaní sťažovateľa, zaviazhe generálnu prokuratúru na úhradu trov právneho zastúpenia a prizná mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 26 000 €.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 47 ods. 1 charty vyrozumiením generálnej prokuratúry a jemu predchádzajúcim postupom. K porušeniu uvedených práv malo dôjsť v dôsledku toho, že generálna prokuratúra na základe ním podaného podania, v ktorom spochybňoval dôkaznú hodnotu v konaní vykonaných dôkazov a poukazoval na postup vyšetrovateľa, ktorým došlo k zmareniu dôkazov relevantných v predmetnom konaní, nezastavila trestné konanie v jeho veci, ale podala proti nemu obžalobu, v dôsledku čoho bude vystavený nespravodlivému súdnemu konaniu.

Podľa zistenia ústavného súdu generálna prokuratúra vo vyrozumení z 2. augusta 2012 uviedla: „Generálnej prokuratúre SR bolo odstúpené Vaše podanie zo dňa 3. júla 2012 označené ako oznámenie o skutočnostiach, že počas vyšetrovania vedeného vyšetrovateľom OR PZ Stará Lubovňa pod sp. zn. ČVS: ORP-120/KP-SL-2011 a dozorovaného Okresnou prokuratúrou Stará Lubovňa došlo k spáchaniu trestného činu, z obsahu ktorého vyplýva nespokojnosť s postupom orgánov činných v trestnom konaní vo vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ Stará Lubovňa pod sp. zn. ČVS/ORP-120-KP-SL-2011 a Okresnej prokuratúre v Starej Lubovni.

V tejto súvislosti som zistila, že v danej veci bola dňa 3. júla 2012 podaná na Okresnom súde v Starej Lubovni obžaloba, ktorá bude z hľadiska zákonnosti prípravného konania a dôvodnosti podania obžaloby preskúmaná dotknutým súdom. S poukazom na vyššie uvedené v zmysle ust. § 62 ods. 1 Trestného poriadku som Vaše podanie vyhodnotila ako súčasť obhajoby obvineného T. V.“

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že generálna prokuratúra sa podaním sťažovateľa zaoberala a presvedčivo reagovala na relevantné sťažovateľove námietky smerujúce k preskúmaniu preukaznej hodnoty vykonaných dôkazov a ich nedostatočnosti. Závery generálnej prokuratúry, podľa ktorých boli predmetné námietky posúdené v súlade s § 62 Trestného poriadku ako súčasť obhajobných námietok sťažovateľa, ktoré budú po predložení uvedenej argumentácie v rámci konania o obžalobe v jeho veci preskúmané a vyhodnotené príslušným súdom, a preto nemôžu byť predmetom preskúmania v rámci dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, nemožno podľa ústavného súdu považovať za arbitrárne.

Samotná skutočnosť, že generálna prokuratúra sťažovateľovi neodpovedala v súlade s jeho predstavami a názormi, ešte neznamená, že došlo k porušeniu v sťažnosti označených práv. Súčasťou základných práv sťažovateľa nie je právo na to, aby sa jeho námietkam vyhovel v súlade s jeho predstavami.

Sťažovateľ má navyše možnosť realizáciou svojich práv v rámci obhajoby v konaní pred príslušným súdom dosiahnuť preskúmanie a posúdenie uvedených námietok nezávislým a nestranným súdom, ktorého povinnosťou bude v súlade s § 238 ods. 1 Trestného poriadku podanú obžalobu najskôr prezrieť z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, a najmä preveriť, či prípravné konanie, ktoré jej predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim Trestnému poriadku a či ju treba preskúmať alebo predbežne prerokovať.

Sťažovateľ teda realizáciou svojho práva na obhajobu v priebehu trestného konania vedeného proti nemu má možnosť účinným spôsobom namietať porušenie svojich v sťažnosti označených práv pred všeobecnými súdmi, a preto ústavný súd jeho sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2012